

Uredništvo in upraviteljstvo v Ptuju
v gledališkem poslopiju.

Štajerc izhaja vsaki drugi petek,
datiran z dne naslednje nedelje.

Sestavki dobrodošli.

Rokopisi se ne vračajo in se morajo
najdalje do ponedeljka pred izdajo do-
tične številke vposlati.

Štajerc.

Posamezna številka velja v Ptuju za
celo leto K 1.— s poštnino K 1.20.
Pri odjemanju več ko 10 številk pri-
meren rabat.

Cena za oznanila za:

1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—
 $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—
 $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—
Pri večkratnem oznanilu posebno zni-
žana cena.

Štev. 21.

V Ptuju v nedeljo dne 20. oktobra 1901.

II. letnik.

Kmetje pozor!

Kdor se hoče naročiti na „Štajerca“
za celo prihodnje leto 1902, in nam z naro-
čilom ob enem tudi pošlje celo naročnino
v znesku 1 krono 20 vin. dobival bode letos
do novega leta naš častnik **zastonj**.

Nemci in Slovenci.

V soboto dne 5. in nedeljo dne 6. okt.
priredili so Nemci shode v Mariboru in
Radgoni in ker smo mi bili prav rado-
vedni, kaj bodo gospodje tam govorili, smo
prosili g. Orniga naj nam preskrbi vstop-
nice. In tako je dobil „Štajerc“ eno karto
za Maribor, v Radgoni pa je mogel ostati
pred vratami, tam ga niso pustili notri.

Pesem od dohtarja.

1.
En dohtar hodi nekje po mesti,
V obleki židani ga žena spremlja,
Ta dohtar nosi mnogo na vesti,
Še več kakor ta žida velja.

2.
Pod slamnato streho je zibelka tekla,
V kateri kot deček je spal,
In mati mu kmečka je rekla,
Da bode — duhovnik postal.

3.
A zdaj pa je — dohtar, nam kmetom v nesrečo,
Katere nas dere in beli vsak čas,
S cekini napolni ti veliko vrečo,
Katere je dobil samo od nas.

4.
Mi kmetje siromaški smo v veliki sili
A vsak se zemljiške knjige boji,

Mi imeli pa smo že dosti od mariborskega
shoda! Gospod župan imel je neko reso-
lucijo seboj, to je hotel tam predlagati,
ali ker je v tej resoluciji stalo, naj bi
Nemci in Slovenci med seboj živeli složno,
so mu jo Nemci vzeli proč. In potem so
advokati pričeli čez Slovence šinfati, ravno
tako, kakor drugače šinfajo pri shodih
slovenski advokati čez Nemce. Ko je en
gospod doktor iz Dunaja rekel, slovenski
kmet ni pošten človek, je tu urednik „Šta-
jerca“ vstal in rekel: Slovenski kmet je
veliko poštenjši, kakor študirani gospodje,
kteri ljudi enega proti drugemu ščuvajo,
da potem polnijo svoj žep. In tu so me-
ščani ploskali in vpili „bravo“! Ko se je
shod zaključil, so meščanje še-le prav spo-
znali, da so se pustili od advokatov voditi

Ni čudo, če tak smo nespametni bili,
Da rekli smo: „Dohtar posodi nam ti!“

5.

In rad je posodil, a prej ko porabiš
Od njega sposojen zaželjen denar,
Le gledi da zopet nazaj mu ga spraviš,
Tak dohtar je namreč veliki — slepar.

6.

Že prvi dan svoto in stroške je vpisal,
In kmalu te bode na boben pognal,
Tri pole je dolgo tožbo narisal,
Da bode ti ložje posestvo prodal.

7.

Ker drugi ne kupi, pa sam licitira,
Potem pa posestvo na kose proda.
Tak dolgo te muči, tak dolgo te tira,
Na enkrat ne veš več, kje si doma.

8.

Na kmetih pa biva šema prokleta,
Ki mu mešetari po noči, po dnè,